

نگاه مبارزه با خواب‌های دشمنان علیه ایران؟

محمود اکبری ـ کارشناس روابط بین‌الملل

● در بحبوحه بحران کرونا، مردم ایران در اثر تروریسم اقتصادی و پزشکی آمریکا و مشکلات ناشی از کارشنکی‌های آن در مسیر تأمین اقلام دارویی و تجهیزات پزشکی همچنین دریافت کمک‌های خارجی بشردوستانه و وام از صندوق بین‌المللی پول، متحمل درد و رنج مضاعفی نسبت به مردم کشورهای دیگر جهان هستند.

در شرایط متأثر از تروریسم اقتصادی و پزشکی علیه مردم ایران، ترامپ و پمپئو چندین‌بار در حرکتی ریاکارانه برای کمک به مردم ایران اعلام آمادگی کرده‌اند. آنها پیش از این هم تلاش داشته‌اند تا حساب مردم ایران را از حاکمیت جدا کرده و خود را حامی مردم ایران در مقابل حاکمیت جلوه دهند. هرچند دروغ بودن چنین ادعایی، برای بسیاری از مردم کشورهای آشکار است، ولی گفته‌های ناشی از خشم مقامات آمریکایی در گذشته و حال نشان داده که تنها هدف آنها ضربه به مردم بوده و چنانچه توان آن را داشته باشند، به چیزی کمتر از نابودی مردم ایران رضایت نمی‌دهند.

موضع حقیقی رژیم تروریستی آمریکا در قبال مردم کشورمان را می‌توان در تهدید کاسپار واینبِرگر، وزیر اسبق جنگ آمریکا در سال ۱۳۶۶ «مبنی‌بر خشکاندن ریشه ایرانیان»، خلاصه کرد. اقداماتی نظیر: رهبری کودتای ۲۸ مرداد ۱۳۳۲ علیه نخست‌وزیر مردمی کشورمان، تحریک رژیم صدام برای حمله به ایران و کشتار مردم بی‌دفاع کشورمان با پشتیبانی همه‌جانبه از آن رژیم و حتی ورود مستقیم به جنگ با ایران طی حمله به ناو موشک‌انداز جوشن و ناوشکن‌های سهند و سیلان، حمله موشکی به هواپیمای مسافربری کشورمان در آسمان آب‌جای خلیج فارس و کشتن ۲۹۰ مسافر غیرنظامی شامل زن و مرد و کودک، نادیده‌گرفتن تعهدات در قبال ایران، خروج از برجام و اعمال تروریسم اقتصادی و پزشکی در قالب سیاست فشار حداکثری و بی‌سابقه و ترور شهید قاسم سلیمانی، جعلگی ناشنکر دشمنی سنگین آمریکا با مردم ایران است.

باید یادآوری کرد که ذات دشمن، دشمنی‌کردن است و نمی‌توان انتظاری غیر از خیانت از آن داشت، به‌ویژه دشمنی مانند رژیم تروریستی آمریکا که کرونا را موهبتی برای پیشبرد و تحقق اهدافش علیه مردم این مرزوبوم می‌بیند؛ رژیمی که نه‌تنها فراخوان جهانی را برای لغو یا حداقل تعلیق تحریم‌های ظالمانه علیه مردم ایران نادیده می‌گیرد، بلکه با تشدید آن به دنبال گرفتن ماهی خود از وضعیت بفرجن به‌وجودآمده از بحران کروناست.

برای مقابله با چنین دشمنی‌ای اتحاد و همدلی داخلی حرف اول را می‌زند، بنابراین باید بیشتر از همیشه سنجیده رفتار کرد، چراکه با اقدامات و رفتارهای نسنجیده آب به آسیاب دشمنان ریخته می‌شود. باید گفت خطر تفرقه، بی‌کفایتی‌های داخلی، سوء‌مدیریت و بی‌توجهی به شایسته‌سالاری، تضعیف سرمایه اجتماعی و اعتماد عمومی، برخورد‌های جناحی، ارجحیت منافع جناحی و شخصی بر منافع ملی و... بیشتر از دشمنی‌های آمریکا، متوجه نظام اسلامی ایران است. آنچه در گذشته موجب فائق آمدن دشمنانی مانند روسیه و انگلیس در برهه‌هایی از تاریخ بر ایران شده، ضعف‌های داخلی بوده که به بخشی از آنها اشاره شد و لازم است با نگاهی به گذشته، چراغی برای آینده روشن کنیم تا خواب آمریکا علیه ایران تغییر نشود.

شدت خیانت و غلظت پلیدی دول خارجی نباید مانع از آن شود که علل داخلی ضعف ایران و فراهم‌شدن زمینه‌های درونی برقرارى مناسبات نابرابر با قدرت‌های خارجی، نادیده گرفته شود. قلمرو سیاست بین‌الملل، قلمرو مناسباتی است که تحلیل آن، باید توسط متخصصان، با توجه به منطق متفاوت ذی‌ربط، صورت پذیرد. می‌توان گفت برجام نتیجه حرکت در این مسیر بود و متخصصان امر نتوانستند آن را با توجه به شرایط و محدودیت‌های وقت، به نحشی ثمر برسانند. برجام زمانی به مشکل برخورد که منافع جناحی جای منافع ملی را گرفت و رفتارها و مواضع نسنجیده، جایگزین منطق و قواعد بین‌المللی شد. این رفتارها و اقدامات به مثابه ریختن آب به آسیاب دشمن بود و «گروه بی» را قادر کرد تا ترامپ را به و خون‌دل رشته شده بود، پنبه شود.

همان‌طور‌که در گذشته رفتار مناسبی با خادمانی مانند قائم‌مقام فراهانی، امیرکبیر و مصدق صورت نگرفته بود، در قضیه برجام نیز برخورد مناسبی با دستگاه دیپلماسی و رئیس آن صورت نگرفت و بی‌مهری، توهین و تهمت جایگزین قدردانی شد و امروز هم هر فردی می‌خواهد چهره شود یا به پست و مقامی برسد، ستمگی را به سوی دولت، وزیر امور خارجه و دستگاه دیپلماسی پرتاب می‌کند. کمترین عایدی از چنین توهین‌هایی، حضور مستمر در رسانه ملی برای مداوم تخریب‌هاست. اگر از گذشته عبرت نگیریم و با خادمان کشور به‌عنوان خائن برخورد کنیم، چیزی غیر از تعبیر خواب دشمنان منطقه‌ای و غیرمنطقه‌ای کشورمان نخواهیم دید، بنابراین باید اصل را بر ایران، منافع ایران وحدت‌اقرینی و تقویت سرمایه اجتماعی و اعتماد عمومی گذاشت و هر اقدام و سیاستی را بر این محور متمرکز کرد.

شرق؛ روز گذشته علی ربیعی، سخنگوی دولت، موضوع مبادله مالی بین ایران و ونزوئلا را تکذیب نکرد؛ ولی گفت «روابط ایران و ونزوئلا یک رابطه قانونی بوده و بر مبنای توافق دو دولت شکل گرفته است و به هیچ کشور ثالثی ارتباط ندارد». او ادامه داد: «کشورهای ثالث و به‌ویژه آمریکا روی این خبر فضاسازی رسانه‌ای ایجاد می‌کنند؛ اما باید بدانند که نه آمریکا و نه هیچ کشور ثالثی حق دخالت در تعاملات دو جانبه را ندارد. تفاهم و تعامل میان ایران و ونزوئلا بر مبنای اصول حقوق بین‌الملل شکل گرفته و به دیگر کشورها ارتباط ندارد. ما دو دولت هستیم که تعامل و همکاری متقابل داریم». این پاسخ در واکنش به اظهارات چند روز گذشته مقام آمریکایی بود که در حوزه ونزوئلا کاند می‌کند. او گفته بود که ونزوئلا هزینه کمک ایران به صنعت نفت خود را طلا می‌دهد. اعداد و ارقامی هم در این زمینه مطرح شد. سخنگوی وزارت خارجه ایران همان روز به این گفته واکنش نشان داد و ادعای مسئول امور ونزوئلا در دولت آمریکا و اظهارات بیان‌شده را بی‌اساس و در راستای زمینه‌سازی برای اعمال فشار بیشتر از سوی آمریکا بر دولت ونزوئلا و

ایجاد اخلال و دخالت در روابط تجاری میان دو کشور ایران و ونزوئلا ارزیابی کرد. اواین نکته را هم اضافه کرده که «دولت آمریکا در اجرای سیاست‌های خود در ونزوئلا ازجمله تحریم اقتصادی، تهدید نظامی و به‌تازگی تشکیل شورای انتقالی، به دلیل مقاومت دولت و مردم آن کشور با شکست مواجه شده و با ایراد این‌گونه اتهامات سعی دارد در برنامه دولت ونزوئلا برای بازسازی پالایشگاه‌های آن کشور و تولید فراورده‌های نفتی ازجمله بنزین که هم‌اکنون به دلیل تحریم‌های ظالمانه آمریکا با کمبود روبه‌رو است، مانع‌تراشی کند». اینها در حالی است که رابطه خوب ایران و ونزوئلا هیچ‌گاه از نظرها دور نبوده، آن‌چنان که علاوه بر تعاملات سیاسی این دو کشور رابطه اقتصادی خوبی هم با یکدیگر داشتند. شاهد این موضوع شرکت‌های متعدد ایرانی هستند که از کشتی‌سازی تا خانه‌سازی و پیمانکاری

علی ربیعی، سخنگوی دولت: روابط ایران و ونزوئلا، قانونی است

در حوزه نفت ... که در ونزوئلا کار می‌کردند. تابستان ۹۶ در گزارش مفصلی در روزنامه «شرق» به وضعیت این شرکت‌ها در کار با ونزوئلا و میزان کار انجام شده و دریافت‌های مالی آنها پرداختیم. در ادامه آن گزارش‌ها، با سفیر وقت ایران در ونزوئلا گفت‌وگویی انجام دادیم. ۲۱ شهریور ۹۶ در گفت‌وگو با مصطفی اعلایی، سفیر وقت ایران در ونزوئلا، بر وضعیت شرکت‌های ایرانی در ونزوئلا که در میانه بحران سیاسی آن کشور گیر کرده بودند، متمرکز شدیم؛ اما سفیر وقت همچنان ادامه همکاری اقتصادی با ونزوئلا را توصیه می‌کرد. بازخوانی نکاتی از آن گفت‌وگو در شرایط فعلی جذاب است. سفیر توضیح می‌داد که «من همیشه به مقامات ونزوئلایی می‌گویم، رابطه اقتصادی ما با کشوری مثل ونزوئلا در حوزه اقتصادی – از طرف ما – خیلی حالت کاسب‌کارانه ندارد. ما بر مبنای همکاری‌های بین‌المللی و به‌ویژه همکاری‌های

سخنگوی وزارت خارجه ایران:

سیروس عسگری به زودی آزاد می‌شود

عسگر حسین مصداقی، فارس

اتفاقات اخیر با درخواست مشروع دولت و ملت عراق مبنی بر خروج نیروهای اشغالگر آمریکایی به‌خصوص نظامیان آمریکایی از این کشور مرتبط باشد. شاید آنها می‌خواهند با این گونه اقدامات نشان دهند که اگر آنها در عراق حضور نداشته باشند و یا عراق را ترک کنند این کشور ناام خواهد شد. در واقع این احتمال وجود دارد که این اقدامات تروریستی با پشتوانه اصلی حامیان داعش در عراق صورت بگیرد. موسوی با بیان اینکه درخواست مردم و دولت عراق برای خروج نیروهای نظامی آمریکا از این کشور کاملاً مشروع است، گفت: آنها ممکن است بخواهند با این گونه اقدامات و تقویت و حمایت از گروه‌های تروریستی در عراق مانع خروج خودشان از عراق شوند یا خروجشان را به تأخیر بیندازند. این دیپلمات کشورمان گفت: ایران همواره در موضوع مبارزه با تروریسم در کنار دولت و ملت عراق بوده و ما از انجام هر کمکی به این کشور همسایه در این زمینه دریغ نمی‌کنیم و همواره حمایت خود را از دولت و ملت عراق به صورت علنی و عملی بیان کرده‌ایم و خواهیم کرد.

اگر دستاوردهای ایران تأمین نشود، واکنش قاطعی نشان می‌دهیم

سخنگوی وزارت خارجه در پاسخ به این سؤال که اخیراً آقای شمعخانی دبیر شورای عالی امنیت ملی در تویییت با اشاره به تلاش آمریکا جهت تمهید تحریم‌های تسلیحاتی ایران در قطع‌نامه ۲۲۳۱ شورای امنیت اعلام کرده که اگر این تحریم‌ها تمدید شود ایران از برجام خارج می‌شود، اظهار کرد: آنچه از

جنوب- جنوب و در چارچوب عدم تعهد یک‌سری اهداف مشترک و مشخص را دنبال و در همین راستا با ونزوئلا و کشورهای آمریکای لاتین همکاری می‌کنیم». از او پرسیدم «پس شما به‌عنوان سفیر هنوز بر توسعه روابط حتی روابط اقتصادی تأکید دارید؟» و او جواب داد «بله؛ اما در شرایط خودش. ما به‌هیچ‌وجه راضی نیستیم شرکت‌های ما متضرر شوند؛ اما این‌طور نیست که چون وضعیت مالی ونزوئلا خراب شده، ما بگوییم حالا که چیزی نصیب ما نمی‌شود؛ پس بلند شویم و برویم». در ادامه از او پرسیدم «در شرایطی که ونزوئلا درگیر بحران سیاسی، به معنای واقعی «بحران» است و در شرایطی که قیمت نفت هنوز روند کاهشی دارد و این کشور پول زیادی در دست ندارد، چطور می‌توانید چنین توصیه‌ای بکنید؟». پاسخ سفیر جالب بود «ببینید، ونزوئلا کشور ثروتمندی است. کشور فقیری نیست. شما نمی‌توانید معامله را فقط در دادن کالا و گرفتن پول نقد خلاصه بکنید». «خب چه کاری را پیشنهاد می‌کنید؟». «خیلی کارها می‌توان کرد؛ ازجمله تهاتر کالا. ونزوئلا کشور ثروتمندی است؛ منابع بسیار غنی بوکسیت، طلا و سنگ‌های قیمتی دارد».